

DISCURSUL PREAFERICITULUI PATRIARH AL IERUSALIMULUI LA CONFERINȚA DESPRE LOCURI DE CULT ȘI LOCURI SFINTE DIN CIPRU

Conferința despre Locuri de cult și Locuri Sfinte
sponsorizată de Conferința Bisericii Europene

Ierusalimul ca Loc Sfânt

Preafericitul Teofil al III-lea
Patriarh al Ierusalimului

9 noiembrie 2017

Înalt Preasfințite Arhiepiscop Hrisostom al Ciprului,

Dr. Elizabeth Kitamovitch,

Distinși Participanți la această Conferință,

Doamnelor și Domnilor,

Problema pe care o dezbatem acum este una foarte gravă. Invitația la această conferință a subliniat, în mod concis și clar, de ce statutul și protecția Locurilor Sfinte este de o importanță atât de presantă.

Locurile sfinte sunt, bineînțeles, sfinte în primul rând pentru respectiva tradiție religioasă pe care o mărturisesc. Ele sunt în principal locuri de închinare și înmormântare

duhovnicească și sunt deseori destinația pelerinilor, și deseori, locuri obișnuite de închinare pentru comunitățile religioase locale.

Dar, după cum recunoaște și această conferință, semnificația și importanța Locurilor Sfinte sunt mai ample. Ca să citez dintr-un document preliminar al acestei întruniri, „locurile sfinte pot fi surse de tensiuni care pot afecta coexistența pașnică, în loc să favorizeze pluralitatea și diversitatea socială”. Această conferință recunoaște faptul că locurile sfinte au o semnificație mai largă și că „nu sunt doar preocuparea credincioșilor.”

În mod fundamental, această conferință recunoaște că la nivelul comunității internaționale, trebuie să se înțeleagă și să se susțină faptul că există „un drept special de a gestiona locurile sfinte, de a le deține, de a ne aduna acolo în scopuri religioase și de a săvârși ceremonii religioase ... vorbim despre patrimoniul viu al locurilor sfinte”.

Nu se poate supraestima natura esențială a acestor puncte primare în orice discuție despre locurile sfinte și dorim să dezvoltăm această idee luând exemplul Ierusalimului ca loc sfânt.

Când ne gândim la Ierusalim, adesea ne gândim la oraș ca la un loc al lăcașurilor sfinte, și așa și este. În interiorul Orașului Vechi se află numeroase locuri sfinte, și în imediata vecinătate se află multe altele. Dar astăzi dorim să ne gândim la Ierusalim în ansamblu, ca loc sfânt în sine și prin sine. Credem că această perspectivă ne va ajuta să înțelegem mai bine, și în mod singular, subiectul supus discuției.

Sunt multe locuri sfinte în întreaga lume, și multe locuri sfinte, care fac obiectul venerării pentru mai multe grupuri religioase. Dar nu există alt loc pe pământ ca Ierusalimul. Ierusalimul este unic în atât de multe privințe și acest lucru este destul de bine cunoscut, așa că nu trebuie să enumerăm

toate aceste detalii aici.

Cu toate acestea, dorim să prezentăm conceptul de Ierusalim ca un loc sfânt în sine și prin sine, și nu doar ca o zonă geografică care conține locuri sfinte.

Care este semnificația acestei poziții?

În primul rând, a spune că orașul în sine este un loc sfânt înseamnă a spune ceva despre identitatea sa religioasă și spirituală fundamentală. În timp ce există sau au existat alte cetăți și orașe care au preluat adjectivul „sfânt” pentru ele însele – ne gândim la Constantinopol și la Roma, de exemplu – nici un alt oraș nu a avut o identitate similară celei a Ierusalimului. Și nici un alt oraș nu a avut acest tip de identitate pentru o perioadă atât de îndelungată precum Ierusalimul.

Când ne gândim că Ierusalimul este sfânt nu pentru una, ci pentru trei dintre tradițiile religioase majore ale lumii, descoperim că Ierusalimul se distinge în toate privințele.

Dar, după cum știm, sfințenia nu ține doar de geografie. Ține și de un peisaj mai puțin tangibil, dar la fel de convingător – peisajul întâlnirii divino-umane.

Țara Sfântă este singurul loc de pe pământ în care, așa cum afirmă tradițiile abrahamice, Dumnezeu a comunicat cu omenirea în moduri clare și directe, iar Ierusalimul stă în centrul acestei activități divino-umane de milenii.

Acesta este singurul loc de pe pământ care a fost vizitat de toți profeții, care a fost hrănit de sângele lor și care a fost hrănit de sângele Celui Drept, Iisus Hristos.

Acesta este locul de pe pământ care oferă speranțe nenumăratelor milioane de oameni, de aproape și de departe, care înțeleg adânc în sufletele lor că Ierusalimul nu este pur și simplu un oraș pământesc ci o promisiune a păcii și

unității întregii omeniri. Nu există dovezi mai convingătoare decât miile de pelerini care vin la Ierusalim în fiecare lună și care tânjesc să bea din izvoarele spirituale ale apei vieții pe care le oferă Ierusalimul.

Nu putem nega că Ierusalimul este un loc sfânt contestat. Greșeala omenească și păcătoșenia omenească cicatrizează Ierusalimul în aceeași măsură în care afectează orice altă întreprindere a omului. Dar aceasta este și o dovadă a identității fundamentale a Ierusalimului ca loc sfânt, căci în aceste perioade dificile, ochiul credinței vede forța răului care încearcă să distrugă puterea pe care Ierusalim o deține în vocația sa ca adevărata casă duhovnicească a întregii omeniri.

De asemenea, trebuie să ne amintim întotdeauna un mare adevăr despre locurile sfinte. Este clar că locurile sfinte intră în grija și protecția anumitor grupuri religioase, și din scopuri administrative, în lumea noastră contemporană vorbim despre „proprietate” și de îngrijirea și protecția lor, este esențial din punct de vedere spiritual să înțelegem că noi nu posedăm locurile sfinte; ele ne posedă pe noi. Ne îmbrățișează în misterul întâlnirii divino-umane. În timp ce pronia dumnezeiască ne-a dat locurile sfinte în grijă, ne oferim pe noi înșine în aceste locuri sfinte pentru a putea fi martori adevărați, slujitori adevărați ai mărturisirilor făcute de locurile sfinte.

Toate aceste observații înseamnă că orice subminare a adevăratei naturi a locurilor sfinte este într-adevăr o chestiune foarte gravă. Această conferință analizează o serie de întrebări importante. Aici dorim să dăm exemple despre cum este subminată natura fundamentală a Ierusalimului ca loc sfânt.

De generații, caracterul sacru al Țării Sfinte a fost protejat de Status Quo-ul care este recunoscut atât de către autoritățile religioase și civile cât și de comunitatea

internațională ca protejând și garantând drepturile și privilegiile Bisericii, în special în ceea ce privește locurile sfinte și alte activități religioase. Dispozițiile Status Quo-ului au fost respectate cu atenție de autoritățile civile succesive din regiunea noastră.

În ultimele câteva luni, am văzut un nou nivel de amenințare la adresa stabilității societății noastre multietnice, multi-culturale, multi-religioase, pentru care locurile noastre sfinte sunt dovezi concrete.

În ultimii ani, s-a înregistrat o creștere marcată și îngrijorătoare a așa-numitelor „crime din ură”, care sunt manifestate, în multe cazuri, prin vandalism și profanarea locurilor sfinte. Deși aceste acte au fost condamnate de toți, inclusiv de guverne, ele continuă și nu există încă modalități eficiente de a le preveni și de a pedepsi făptașii.

Mai amenințător la adresa Status Quo-ului și a drepturilor minorităților religioase este proiectul de lege care circulă în Knesset și care, dacă va fi aprobat, va afecta grav drepturile bisericilor asupra proprietăților lor. Întrebarea nu este dacă acest proiect de lege are vreo șansă să se aprobe; simplul fapt că a câștigat semnăturile unei treimi din membrii Knesset-ului și că ar trebui să fie discutat este un nou nivel al amenințării la adresa diversității societății noastre și a modului în care locurile sfinte au fost gestionate și îngrijite.

Totuși mai semnificative și mai îngrijorătoare sunt acțiunile deznădăjduite ale grupurilor radicale de coloniști care, în majoritatea cazurilor, dobândesc proprietăți în Orașul Vechi din Ierusalim și din alte părți, folosind metode ilegale de constrângere și autoritate nejustificată. Cel mai recent caz este cel al proprietăților deținute de Patriarhie, cunoscut sub numele de “I la Poarta Jajfa”, în care un grup de coloniști radicali, care de mulți ani încearcă să preia proprietăți din cartierul creștin al Orașului Vechi,

intenționează, prin aceasta, să diminuează prezența creștină în Serti salem. Aceștia au pretins că au dobândit aceste proprietăți prin ceea ce noi considerăm a fi „acorduri ilegale care nu au autoritatea corespunzătoare”. Absolut negativ a fost faptul că Tribunalul Local a pronunțat o hotărâre greșită în favoarea grupului de coloniști. Această hotărâre a fost, în opinia noastră, incorectă din punct de vedere al chestiunilor juridice, iar noi o contestăm la Înalta Curte și prezentăm problema comunității internaționale pentru a obține sprijin în această cauză.

Mișcarea acestor grupuri radicale de coloniști trebuie să fie stopată și controlată și trebuie să ne opunem tacticilor lor intimidante de a elibera Ierusalimul de populația ne-evreiască pentru a păstra tapițeria esențialmente multi-religioasă a Ierusalimului.

Când înțelegem Ierusalimul în sine ca pe un loc sfânt, și nu doar ca pe un loc în care se găsesc lăcașuri sfinte, aceste amenințări devin cu atât mai grave. Iar aceste incursiuni în drepturile și protecțiile tradiționale ale Bisericii din Țara Sfântă nu afectează doar un grup religios, ci le afectează pe toate.

Luând în considerare în această conferință ceea ce cu toții înțelegem a fi „patrimoniul viu al locurilor sfinte”, problemele cu care ne confruntăm în Ierusalim reprezintă o preocupare presantă pentru noi toți.

Mulțumesc.